

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

IV/1723/2020.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 7 2 3 - 2 / 2020	
Érkezett: 2020 DEC 17.	
Példány: /	Kezelőiroda:
Melléklet:	

Szebellédi Ferenc

vállalkozó- felperes,

lakos -őstermelő/egyéni

jogi képviselőm dr. Benda Balázs ügyvéd

útján a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. május 24-én kelt 8.K.27.307/2019/11. számú jogerős ítélete kapcsán/szemben -figyelemmel a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/1562-2/2019. számú, valamint a IV/105-5/2020. számú végzésére-, mivel további rendes jogorvoslati lehetőségem már nem áll fenn,

k e z d e m é n y e z e m

az alkotmánybíróági eljárást az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, valamint az Alkotmánybíróaságról szóló törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdése szerint alkotmányjogi panaszt, kérem továbbá, a Tisztelt Alkotmánybíróaság tegye megfontolás tárgyává az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pont szerinti, a jelen perben alkalmazandó jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközése megállapítására vonatkozó eljárást, figyelemmel az Abtv. 32. § (1) bekezdés „bármely eljárása során hivatalból” szöfordulatára.

K e z d e m é n y e z e m

továbbá az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontjára is, mivel magyarországi mind rendes, mind pedig rendkívüli jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem.

Továbbá a fenti két alkotmányjogi panasz kezdeményezésem kiterjed a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.092/5. sorszámú I. fokú végzést jogerősítő Fővárosi Törvényszék 10.Kpkf.670.472/2020/4. számú II. fokú végzésére is. Azaz vele szemben is kezdeményezem az Abtv. 26. § (1) bekezdés, valamint a 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti alkotmányjogi panaszt.

Kérem, hogy a Alkotmánybíróaság a jelen kérelemmel támadott bíróasági döntéseket semmisítse meg.

A Tisztelt Alkotmánybíróaság IV/1723-1/2020.számú megkeresését 2020. november 13-án vettem át. A benne jelölt 30 napos határidőn belül kerül a kiegészített alkotmányjogi panaszom benyújtásra. A 30 napos határidő 2020. december 13-án jár le, s mivel e nap munkaszüneti nap, így 14-én határidőn belül kerül benyújtásra.

Felhívott jogszabályok és nemzetközi szerződések:

-Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részlehajlás nélkül, tisztességes módon....intézzék.”

-Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bíróasági, hatóságai és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti”; valamint az ugyanezen cikk (1) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az

ellene emelt vádat vagy bármely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

15.cikk (1) bekezdése: *A Kormány a végrehajtó hatalom általános szerve, amelynek feladat- és hatásköre kiterjed mindarra, amit az Alaptörvény vagy a jogszabály kifejezetten nem utal más szerv feladat-és hatáskörébe”,*

-valamint a **(2)** bekezdése: **„A Kormány a közigazgatás legfőbb szerve.”** (A Magyar Köztársaság Alkotmánya 40. § (2) bekezdése: „A Kormány az államigazgatás körébe tartozó bármely ügyben közvetlenül vagy valamely tagja által intézkedhet.” (1949. évi XX. tv.)

-Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata -továbbiakban EJENY- (ENSZ 1948.december 10.) **10. cikk** „Minden személynek teljesen egyenlő joga van arra, hogy ügyét *független* és pártatlan bíróság *méltányosan* és nyilvánosan tárgyalja, és ez határozza meg egyrészt jogai és kötelezettségei felől, másrészt minden ellene emelt bűnügyi vád megalapozottsága felől.”

-Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egységokmánya (PPE) -bekebelezve a hazai jogrendbe az 1976. évi 8. tvr.-rel- **14. cikk 1. pont:** „A bíróság előtt mindenki egyenlő. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

-Emberi Jogok Európai Egyezménye (EJEE) (1950. évi Római Egyezmény, 1993. évi XXXII. törvény) 6. Cikk: Tisztességes tárgyaláshoz való jog **1. pont:** „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan, és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellen felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát érintően.” **13.Cikk** Hatékony jogorvoslathoz való jog „Bármely, *akinek* a jelen Egyezményben meghatározott *jogait* és szabadságait *megsértették*, joga van ahhoz, hogy *a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje* az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.”

-2004. évi CXL. törvény (Ket.) a jelen kérelemben felsorolt szakaszai.

-2003. évi XCII. törvény (Art.) a jelen kérelemben felhívott rendelkezései.

-2010. évi CCXXII. törvény (NAV törvény) 1. § (1) bekezdése: „A Nemzeti Adó- és Vámhivatal ÁLLAMIGAZGATÁSI és fegyveres rendvédelmi feladatokat ellátó, a Kormány eredeti jogalkotói hatáskörébe kiadott rendeletében megjelölt miniszter által irányított, központi hivatalként működő központi költségvetési szerv.” (*irányítás kontra vezetés*; ezt a „Sólyom-féle” Alkotmánybíróság korábban már értelmezte, többek közt a köztársasági elnök, mint hadsereg főparancsnok, valamint a polgármester és a jegyző viszonya a polgármesteri hivatalt érintően /ABH 1991. 189./)

-2010. évi XLIII. törvény (a központi államigazgatási szervekről..) 1. § (1) bekezdése: „*A törvény hatálya. a központi költségvetési szervekre ... terjed ki*”; (*a NAV a róla szóló törvény szerint központi költségvetési szerv*) míg a **(2)** bekezdés: „*Irányítás és felügyelet*” **2. § c) pont** szerinti: „államigazgatási szerv tevékenységének törvényességi, szakszerűségi, hatékonysági és pénzügyi ellenőrzése,” míg az **e) pont** szerinti: „az államigazgatási szerv döntésének a megsemmisítése, szükség esetén új eljárásra utasítása.”

-az Európai Unió Alapjogi Chartája 47 cikk a Hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog-ról (Európai Unió Szerződés eredetileg 177., jelenleg 234. cikke): „*Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és*

pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja.” (Lisszaboni Szerződés szerinti szövege)

A korábbi, fentebb már említett számú alkotmányjogi panaszaimat kérem a mostani alkotmányjogi panaszom részének tekinteni, a benne foglalt nyilatkozatokkal együtt.

A **Kúria** a *felülvizsgálati kérelmem* kapcsán -amely miatt visszautasította a Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszom elbírálását (IV/1562-2/2019)- azt a döntést hozta, hogy nem engedélyezi, visszautasítja a felülvizsgálati kérelmemet. *Perújítás* kérdésében -amely miatt szintén visszautasította a Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszomat (IV/105-5/2020.)- jogerős döntés született

Hozzájárulok a személyes adataim közzétételéhez, a korábbi beadványom tartalmazza az erre vonatkozó nyilatkozatomat, de a jelen kérelmemhez is mellékelem.

Korábbi kérelmeim melléklete már tartalmazza azokat a dokumentumokat, amelyek igazolják az indítványomban foglaltakat, ezért, mint előzőekben kértem, azokat a mostani kérelmem részének kérem tekinteni. Néhány további iratot csatolok a mostani kérelmemhez, melyek jegyzékét a jelen kérelmem vége tartalmazza.

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az **Európai Emberi Jogi Bíróságnál** -(EEJB)- a biztosított határidőn belül kérelmet nyújtottam be. A kérelem közel hasonló tartalmú, mint a jelen alkotmányjogi panaszom. (EJEE 6. Cikk 1. pont „tisztességes” eljárás egyezményi rendelkezése megsértésére -nem maradéktalan teljesülése- alapozott, miként az **Európai Unió Bírósága** is a **C-189/18.** számon meghozott ítéletében a „tisztességes” bírósági eljárást „értelmezve” hozta meg a felhívott döntését -az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkére figyelemmel) Az EEJB a 1310/20 számon iktatott kérelmem kapcsán 2020. május 22-én határozatot hozott, melyben elfogadhatatlannak nyilvánította a kérelmemet, ugyanis a Magyarországot, mint Magas Szerződő Felet érintő kérelmek kapcsán akként változott meg az EEJB ítélkezési gyakorlata, hogy újabban „hatékony jogorvoslat”-nak fogadja el a Magyar Alkotmánybíróság eljárását, s mivel az alkotmányjogi panaszom joghatályosan a Tisztelt Alkotmánybíróság már felhívott végzéseinek megfelelően -visszautasítás- nem került elbírálásra, ezért -többek közt ahhoz is, hogy eredményes EEJB kérelmet terjeszthessek elő- szükséges a Tisztelt Alkotmánybíróság döntése alkotmányjogi panaszomról.

Felhívott nemzetközi bírósági ítéletek:

-Európai Unió Bírósága (EUB) C-189/18. számú ítélete a Glencore Agriculture Hungary Kft. kontra NAV Fellebbviteli Igazgatósága; C-358/16 számú ítélete UBS Europe és társai perében

-Európai Emberi Jogi Bíróság Mirilashvili kontra Oroszország 2008. december 11. **ítélete** (ECHR:2008:1211JUD000629304.); továbbá Chambaz kontra Svájc **ítélet** 2012. április 5-én (ECHR:2012:0405JUD001166304)

A kérelmem -alkotmányjogi panaszom- tárgya részben az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés „tisztességes” eljárásra vonatkozó rendelkezése alapjogi tartalma. Azaz, hasonlóan kell-e értelmezni a „tisztességes eljárás” mint alapjog részjogosítványait, miként azt a felhívott ítéleteikben az Európai Unió Bírósága valamint az Európai Emberi Jogi Bíróság alapjogi tartalomként kifejtette. (hatékony jogorvoslathoz való jog, fegyverek egyensúlya, kontradiktórius eljárás elve, védelemhez való jog tiszteletben tartásának elve stb. Következésképp a jelen alkotmányjogi panaszban

megsemmisíteni kért normák ellentétesek-e az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel, úgyis, mint tisztességes eljárás, jogorvoslatához való jog, védelemhez való jog stb.

A kérelemben irányadó tényálladék:

A Nemzeti Adó-és Vámhivatal (NAV) Veszprémi Adó-és Vámigazgatósága (I. fokú adóhatóság) a felperesnél a 17/19/380053/7864 számú megbízólevéllel 2015. január 1. - 2016. december 31. időszakra bevallások utólagos vizsgálatra irányuló eljárást kezdeményezett, azzal, hogy a felperes az I. fokú adóhatóságnál 2017. március 21-én jelenjen meg, s hozza magával vizsgálatra a felsorolt iratokat. (felhívás átvétele: 2017. március 14-én, előtt jó egy héttel vettem át a NAV által ellenem lefolytatott csődbüntett eljárást lezáró, jogerősített első fokú felmentő ítéletemet)

Felperes a felhívásra megjelent az I. fokú adóhatóságnál könyvelőjével, iratanyagait magával vitte, de azokat a hatóságnak nem adta át. (ami nem azt jelenti, hogy az adóhatóság azokba nem tekinthetne bele) Felperes elfogultsági kifogást jelentett be az eljáró hatósággal szemben; elsődlegesen is magával a NAV-val mint szervezettel szemben, de különösen is a NAV azon szerveivel szemben, amelynek munkatársai a felperessel szemben azokat a jogellenes magatartásokat tanúsították, melyeket a jelen alkotmánybírósági eljárás alapját képező közigazgatási peres eljárás kereseti kérelmének részét képező EEJB kérelmében felperes felsorolt. (hamis váddal illetett, korábban a NAV, Bünyügyi Igazgatósága büntetőeljárást folytatott le ellenem, vagyontárgyakat foglalt le tőlem, melyek értékesítésre kerültek, s végül jogerős ítéletében a Zalaegerszegi Járásbíróság bűncselekmény hiánya miatt felmentett, s épp, hogy megkaptam a jogerősített ítéletet, már várt az értesítés adóvizsgálatról...)

A felperesi elfogultsági kifogást a Ket. 43. § (4) bekezdése szerint a felügyeleti szerv bírálta el. Jelen esetben ez a Nemzetgazdasági Minisztérium volt, NGM/22075-/2017.szám alatt. A végzés rendelkező része szerint a kizárási kérelmet elutasította, azzal, hogy ellene jogorvoslatnak helye nincs, ugyanakkor ellene bírósági felülvizsgálat kezdeményezhető, melyet felperes kezdeményezett is. A felperesi felülvizsgálat kezdeményt a minisztérium ugyan felterjesztette a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, egyúttal azonban a felülvizsgálatra vonatkozó tájékoztatását visszavonta azzal, hogy végzésével szemben bírósági felülvizsgálat sem kezdeményezhető.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzésével (35.Kpk.46.180/2017/2.) szintén elutasította a felülvizsgálati kérelmet. Ugyanakkor a minisztérium érdemében nem döntött azokról a NAV hatóságokról, akikkel szemben a felperes bejelentette elfogultsági kifogását. **Mind a mai napig elbírálatlan kérelem!!!** (és ez vonatkozik a Pénzügyminisztérium hasonló tartalmú végzésére is, mely később kerül megemlízésre) Álláspontom szerint ez már önmagában a „tisztes eljárás” mind alaptörvényi, mind pedig nemzetközi szerződés szerinti „nem maradéktalan teljesülése”, azaz alaptörvényt sértés.

A NAV I. fokú adóhatóság határozatát a II. fokú hatóság hatályon kívül helyezte, s az I. fokú hatóságot új eljárásra, s annak eredményeként új határozat hozatalára utasította. („**megsemmisítem és az I. fokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasítom**”)

A II. fokú döntés meghozatalakor már hatályban volt ugyanis az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CII. törvény (Air.). Értelemszerűen az új eljárás megindításakor is.

Az első fokú hatóság álláspontja szerint az új eljárásakor már az új szabályokat kell alkalmazni, s azt

is alkalmazta, (és új megbízólevelet állítottak is ki!!!) míg felperes álláspontja az volt, hogy a régi szabályokat kell alkalmaznia az I. fokú hatóságnak, mert megismételt az eljárás.

Felperes úgy gondolta, ha már új eljárásnak tekinti a NAV, akkor ismételten elő terjeszthető az új szabályok szerinti elfogultsági kérelem, melyet felperes elő is terjesztett. És a Pénzügyminisztérium járt el, és ő is elutasította a felperesi elfogultsági kérelmet, ugyanazon indokokkal, mint az előző elutasítást. (csak a neve változott a minisztériumnak, s meghozott végzésből láthatóan a PM is új eljárásnak minősítette a megismételt eljárást, mert érdemben bíralt el)

Felperes megítélése szerint kiemelkedően fontos tényálladási elem ezen elutasítás, mert maga a NAV felügyeletét ellátó minisztérium is az új eljárásnak és így újra meghozható végzésnek minősítette az eljárást. (az alperes védiratában már megpróbálja összemenni az új eljárást -új megbízólevél mellett- a megismételt eljárási szabályokkal, azzal, hogy az eljárást lezáró határozat meghozatalakor a régi szabályokat alkalmazta az I. fokú hatóság (ekkor már elismerték hogy a régi szabályok kell alkalmazni), s nem helyezte hatályon kívül az I. fokú határozatot. (különben elutasította volna az ismételten beterjesztett elfogultsági kifogást azzal a minisztérium, hogy e kérdésben ő már döntött)

Hatékony jogorvoslat és a bírósághoz fordulás lehetőségének a hiánya, mert a minisztériumi döntésekkel szemben semmilyen jogorvoslat nem állt a felperes rendelkezésére. Sem közigazgatási úton, sem pedig bírósági felülvizsgálat keretében. (bírósághoz fordulás joga hiánya)

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, az Országgyűlés mulasztásban elkövetett alkotmányértésben van, mert nem biztosított jogorvoslati lehetőséget a Ket. 100. § (1) bekezdés d) pontjában rögzített döntésekkel szemben. (következésképp ellentétes a Ket. 100. § (1) bekezdés d) pontja az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével) Ezért alaptörvényesítő a Ket. 100. § (1) bekezdés d) pontja, aminek megállapítását is kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól.

A felperes által felhívott *nemzetközi szerződések*, valamint az *Alaptörvény* szakaszai többek közt az *érdemi és hatékony jogorvoslatról, a bírói döntéshez való jogról és a tisztességes (fair trail) eljárásról, a védelemhez való jogról rendelkeznek.*

A jogorvoslatihoz való jog, valamint a bírói döntéshez való jog -még a korábbi alkotmánybíróság gyakorlatában is- gyakorlatilag nem különült el élesen, hasonlóan az Alaptörvényben sincs elkülönülés.

A Ket. 71. § (1) bekezdése szerint: „A hatóság ... az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során felmerült minden más kérdésben végzést hoz.” (így a kizárás kérdésében jogszerűen végzést hoztak a minisztériumok) Az eljárásvezető végzés ellen a felhívott Ket. szabálya szerint fellebbezésnek helye nincs, nem volt; ugyanakkor a Ket. 98. § (2) bekezdése szerint: „A végzés csak a határozat...elleni fellebbezésben támadható meg”. Míg a 96. § szerint: „A hatóság határozata ellen önálló jogorvoslatnak van helye. **A hatóság végzése ellen önálló jogorvoslatnak akkor van helye, ha azt a törvény lehetővé teszi, egyéb esetben a végzés elleni jogorvoslati jog a határozat ... ellen igénybe vehető jogorvoslat keretében gyakorolható.**” (de a felettes szerv végzését egy alacsonyabb szintű közigazgatási hatóság nem bírálhatja felül -miként a jelen perben érintett esetben sem-, hisz a felettes szerv -jelen esetben a felügyeletet gyakorló minisztérium- döntése, annak rendelkező részei s indokolása is köti az alacsonyabb közigazgatási szervet -minisztériumi végzést egy I. fokú hatóság, vagy fellebbezés keretében a II. fokú hatóság sem bírálhat felül-, (mint már említette kérelmező: az I. fokú adóhatóság -Veszprém Megyei Adó és Vámigazgatóság /de a többi megnevezett igazgatóságokról sem/- kizárásáról döntés nem került meghozatalra- ebből

következően, mivel **sem I., sem pedig II. fokú döntés róla nem született**, így az a bírósági felülvizsgálat tárgyát sem képezhette (alkotmányjogi panasz Abtv. 27. §, mert alaptörvénybe ütközik az eljárás, és nincs hatékony jogorvoslat) **-és ilyen döntés hiányában folytatta le az eljárást mind az I., mind pedig a II. fokú hatóság-** miután végzés róla, tehát döntés nem született, így annak felülvizsgálatát sem tudta volna ellátni a bíróság, bár a bíróság ítélete indokolása végén egy zavaros előadást tett; megítélésem szerint amikor a minisztériumi döntés megszületett a NAV kizárására vonatkozó indítványom megtagadásáról, amikor a felettes NAV hatósághoz megküldésre került a minisztériumi döntés, akkor e hatóságnak el kellett volna bírálnia a további kizárásra vonatkozó kérelmemet, ami azon igazgatóságok kizárására irányult, akik részt vettek az ellenem folytatott -s bizonyítottan jogellenes NAV eljárásokban, azaz a hamis vádban, zártörésben, büntetőeljárásban stb, melyben a bíróság a csődbüntett vádja alól felmentett /rabosítás, lefoglalt vagyontárgy értékesítés még a nyomozati szakaszban stb./; hisz a NAV-ot felügyelő minisztérium kizárólag a NAV, mint egész kizárásáról tudott dönteni, az egyes NAV igazgatóságok kizárására irányuló kérelem elbírálására nem rendelkezik a minisztérium hatáskörrel, azt a NAV felettes hatósága jogosult elbírálni, ami tehát nem történt meg, sőt ez kétszer, hisz két kizárási kérelmem volt -Ket. Air.- és kétszer mulasztott a NAV felettes szerv a kizárásról dönteni, de ezt **mind az I. mind pedig a II. fokú eljáró NAV hatóságnak észlelnie kellett volna!!!**

Álláspontom szerint a NAV hatóságai mulasztása sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogomat, aminek megállapítását kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól. Egyúttal annak megállapítását, hogy mind a közigazgatási, mind pedig a bírósági eljárás alaptörvényellenes.

A Ket. 98. § (3) bekezdése felsorolja azokat a határozatokat, melyekkel szemben önálló fellebbezésnek van helye. (a kizárási kérelemről döntés nem tartozik közéje, lévén, hogy végzés) Míg a 109. § (1) bekezdése szerint: „Az önállóan nem fellebbezhető végzések kivételével a döntés bírósági felülvizsgálata kezdeményezhető”, **már ha lenne róla egyáltalán hatósági döntés.**

Az előadottakból következik az alkotmánybírósági eljárás kezdeményezését, alkotmányjogi panaszt érintően:

A kizárásról végzésben kell dönteni, s ez olyan végzés, mely ellen csak az érdemi határozat ellen igénybe vehető fellebbezés keretében gyakorolható a jogorvoslati jog. (ennek ellent mond a **Ket. 43. § (6a)** szakasza, mely szerint önálló jogorvoslattal támadható végzésről rendelkezett a jogalkotó, ez esetben ilyen végzésnek kellene lennie a jelen közigazgatási eljárásban is, ami márpedig nincs)

A kérelmet érintő perben kizárásról döntő minisztériumi végzés ellen bírósági felülvizsgálat sem kezdeményezhető, mondták a minisztériumok, s mondták a bíróságok is.

Ha nem a felettes szerv hozza a kizárásról a végzést -nem a minisztérium-, akkor a fellebbezés keretében a felettes hatóság dönthet a kizárási végzésről/elleni jogorvoslatról, s ez esetben már az ügy érdemében döntő határozat keretében a kizárásról szóló végzés bírósági felülvizsgálatára is megnyílna a jogi eszköz.

Nem így, amikor a felügyeleti szerv -minisztérium- hozza a végzést -miként a jelen perbeli esetben-, s így felperesi álláspont szerint mind *a jogorvoslathoz való jog, mind pedig a bírói döntéshez való jog elenyészett* azzal, hogy a törvényalkotó kvázi preferálta a felügyeleti szervet (minisztérium) azzal, hogy amikor ő hozza az első fokú döntést, akkor mindennemű jogorvoslat és bírói út elenyészik.

Felperesi álláspont szerint e preferálás -Ket. 100. § (1) bek. d) pont- ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével, de nemzetközi szerződésbe is ütközik, mert ellentétes az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 10. cikkében megfogalmazottakkal; ellentétes a PPE 14. cikk 1. pontjában rögzítettekkel; ellentétes az EEJE 6. CIKK 1. pontjában, valamint a 13. Cikkben megfogalmazottakkal. (rendelkezésekkel) De ellentétes az EJENY 10. cikk szabályaival, továbbá a PPE 14. cikk (1) pontban megfogalmazottakkal; (kérelem 1. oldal) KÉREM ezért annak alkotmányellenessége, és nemzetközi egyezményekbe ütközésének megállapítását, s a Ket. 100. § (1) bekezdés d) pontjának megsemmisítését. KÉREM annak megállapítását, hogy -mind a közigazgatási, mind pedig a bírósági eljárásban olyan jogszabályi rendelkezést alkalmaztak, amely alaptörvény ellenes, következésképp a meghozott ítélet is az, mert sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat, sérti a védelemhez való jogomat, a jogorvoslathoz, a bírói felülvizsgálathoz való jogomat stb.

A felperes által bejelentett kizárási kérelem elutasítását a minisztériumok -és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság is- azzal indokolta -hivatkozással a Ket. 100. § (1) bekezdés d) pontjára- „*nincs helye fellebbezésnek, ha az első fokú döntést miniszter, autonóm közigazgatási szerv, önállóan szabályozó szerv vagy a fővárosi és megyei kormányhivatal vezetője hozta*”.

A jogorvoslathoz és a bírói úthoz való jog vitathatatlanul alapjog, de nem abszolút, és nem korlátozhatatlan jog. Felperesi álláspont szerint alapjog csak alapjoggal és közérdekkel konkurálhat, illetőleg olyan közérdek miatt korlátozható, ami „felülírja” az alapjogot; de az a közérdek, ami abban jelenik meg, hogy miniszteri döntés ne lehessen Kormány vagy bíró által felülvizsgálható, felperes szerint nem korlátozhatja az alapjogot.

Azért alkotmányellenes, mert indokolatlanul korlátozta a jogorvosalathoz és bírósághoz fordulás alapjogát. Egyúttal a szükségesség és arányosság elvét.

Álláspontom szerint a bírósági jogorvoslathoz való jog ilyen ellehetetlenítése alkotmányos keretek közt a jogállamiság végét jelentené.

A jogorvoslathoz és a bírósági felülvizsgálathoz való jogot az Alaptörvény és az Alkotmánybíróság olyan szűken és olyan ismérvekkel határolja be -a hatósági határozat megkövetelésével, másrészt az érdemi döntéssel és az egyfokúsággal-, hogy az alapjog korlátozására ritkán kerül sor -ellentétben a jelenlegi alkotmányjogi panasszal támadott mind közigazgatási, mind pedig bírósági eljárásban-; ilyen mérlegelés leginkább az egyedi ügyre vonatkozó jogszabállyal okozott alapjogsérelem elbírálásakor található, amelyet a jogorvoslat/bírói út elvonása súlyosbít.(miként a jelen alkotmányjogi panasszal érintett eljárásban)

Nyomatekkel kérem tehát annak megállapítását, hogy maga az alkotmányjogi panasszal támadott mind közigazgatási, mind pedig bírósági eljárás sérti az Alaptörvénynek a jogorvoslathoz, valamint a bírósághoz fordulásnak a már felhívott rendelkezését, s egyúttal az Alaptörvény -és a magyar jogszabályok közé bekebelezett- nemzetközi szerződések „tisztességes” eljárásra vonatkozó rendelkezéseit.

(az Alaptörvény 15. cikk /1/ és /2/ bekezdését érintően arra utalok, hogy az alaptörvényalkotó biztosította azt, hogy a minisztériumok felett is lehet a közigazgatásban felettes szerv, a minisztériumok felett a Kormányt nevezte meg a közigazgatás legfőbb szervének, -tehát akár jogorvoslati lehetőséget is lehetett volna hozzá telepíteni, de ezt a törvényalkotó nem tette meg, s bírósági felülvizsgálatot sem biztosított -az Alkotmánybíróság Főtitkárának az Alaptörvény 15. cikk /1/ és /2/ bekezdésére vonatkozó tájékoztatását tisztelettel tudomásul vettem; erre vonatkozóan azt a tájékoztatást teszem, hogy a jelen alkotmányjogi panaszom egyúttal előkészítője az EEJB

bírósághoz benyújtandó következő kérelmemnek)

Törvényalkotói döntés volt, hogy a korábban önálló szervezeteket, jelesül az Adó és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt (APEH), az Illetékhivatalokat, valamint a Vám-és Pénzügyőrséget egy szervezeti egységbe vonta (NAV) egy elnök alatt, úgy, hogy nem biztosította azt, hogy egy, megalapozott elfogultsági kifogás esetén legyen eljáró szervezet kijelölhető; ráadásul a kizárást megtagadó döntéssel szemben semmilyen jogorvoslat, vagy bírói út nem áll, biztosított a kezdeményezőnek; így minden meggondoltság nélkül hozható elutasító döntés. (bár felperes szerint a felhívott alaptörvényi szakasz szerint a Kormány a közigazgatás legfőbb szerve, s e rendelkezésből eredően neki lett volna jogosultsága a döntésre)

Felperesi álláspont szerint a jelen kérelemben érintett eljárásban a jogorvoslathoz valamint a bírói úthoz való jog törvényalkotói/kormányzati kiüresítése valósult meg, ez pedig ellentétes az Alaptörvény és a nemzetközi szerződések felhívott szakaszával. Azaz, a Ket. 100. § (1) bekezdés d) pontjának rendelkezései ellentétesek az Alaptörvény XXIV. cikk „tisztességes módon” rendelkezésével, amibe bele tartozik a bírósághoz való fordulás joga/jogorvoslathoz való jog is, ellentétes a XXVIII. cikk (7) bekezdésével. Továbbá ellentétes az EEJE 6. Cikk 1. pont első mondatával: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen...” valamint a 13. Cikk rendelkezésével. (bekebelezve a magyarországi jogszabályok közé az 1993. évi XXXII. törvénnyel) Felperesi álláspont szerint a „tisztességes módon” alaptörvényi megfogalmazásba a jogorvoslathoz való jog, valamint a bírósághoz fordulás joga is beletartozik, -hasonlóan az EEJB értelmezésében is- de e jogokat az Alaptörvény már felhívott XXVIII. cikk (7) bekezdésében külön is nevesíti.

A korábbi Alkotmánybíróság joggyakorlata szerint a bírói jogvédelemhez való jog érvényesülése alkotmányos keretek közt nem tehető bíró vagy más hivatalos szerv szabad belátásától függővé. (itt utal felperes kérelmező a Közigazgatási perrendtartás (Kp.) 118. § (1)-(3) bekezdéseire, melyek olyan szabályok, melyek tág teret engednek a felhívott bírói szabad „belátásnak”, s nem objektív feltételek mellett lehetséges a rendkívüli jogorvoslat; ami ugyan -mármint a jogerős ítélet felülvizsgálata, mint rendkívüli jogorvoslat- nem tartozik bele a „jogorvoslat” alaptörvényi és felhívott nemzetközi szerződés szerinti értelmezésbe, de ha már van ilyen jogorvoslat, akkor az azzal való élés objektív feltételek teljesülése mellett lehetséges; a rendszerváltás környékén a Pp. felülvizsgálati kezdeményezésére voltak hasonló szabályok, mint a Kp.-ban jelenleg, de azt alkotmányellenessége miatt hatályon kívül helyezték) **Ezért kérem a Kp. felhívott szabályainak az alkotmányellenessége/alaptörvénybe ütközése megállapítását, s e rendelkezések megsemmisítését. (jogorvoslattal való élés alaptörvényellenes korlátozása, Alaptörvény XXVIII. cikk /7/ bekezdésbe való ütközése)**

A bírósághoz való jog abszorbeálja az -egyébként szűkebb- jogorvoslathoz való jogot. Az Alkotmánybíróság állandó -és érdekes módon, sajnos ismételt megerősítésre szoruló- gyakorlata szerint a nyitva álló bírói út esetén nincs szükség külön jogorvoslat biztosítására, „A bíróság a legjobb jogorvoslat.” Ugyanis a jogorvoslathoz való jog a természete szerint szűkebb hatókörű.

A „tisztességes eljárás az Alkotmánybíróság 6/1998.(III.1.)AB határozat szerint; s a kapcsolatos nemzetközi dokumentumoknak megfelelően -a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és követelményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni; ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárást >méltánytalannak> vagy >igazságtalannak> avagy >nem tisztességesnek> nevezni”. /Sári János/

(a „tisztességes eljárás” őre a független, pártatlan bíróság)

Az Alkotmánybíróság a fenti határozatában büntető bíráskodás tekintetében fejtette ki álláspontját a bírósági eljárás alkotmányi tartalmáról -mely tartalom álláspontom szerint a jelenleg hatályos alaptörvényi tartalom is-. Ezek az alkotmánybírósági határozatban kifejtett elvek -álláspontom szerint- nem csak a büntetőbírósági eljárásra, hanem a polgári és a közigazgatási bírósági eljárásra is érvényesek. Különös tekintettel arra, hogy a közigazgatási eljárásokban -miként a jelen kérelem tárgyát képező is- sok esetben bírsággal kapcsolatos maga az eljárás. Már a C-189/18 számú ügyben is kifejtették (EUB) -de hasonló tartalmú az EEJB ítélezési gyakorlata is- az alkalmazott bírság -mint a közigazgatás büntető hatalmának a része- a büntetőbíráskodásra vonatkozó szabályok szerint kell, hogy érvényesüljön, benne az összes alapjogi követelményekkel, biztosítékkal. Úgy is, mint jogorvoslathoz való jog, a védelemhez való jog, az iratmegismerés joga -benne a betekintési jog gyakorlása is-, bírósághoz fordulás joga stb.

A rendszerváltást követően a szabálysértési törvény módosításához beterjesztett miniszteri indoklás egyértelműen tanúsítja, -és ez is volt többek közt a módosítás indoka is-, a szabálysértés a közigazgatás büntetőjoga. És függetlenül, hogy az állam büntetőjogát ki gyakorolja, érvényesülnie kell azon összes kritériumnak, amit az Alkotmány/Alaptörvény és a bekebelezett nemzetközi szerződések a büntetőeljárással szemben támasztanak.

Különös tekintettel utalok a C-189/18 számú EUB ítélete 67. és 68. pontjára. (bizonyítékok megismerésének a joga, kontradiktórius eljárás, fegyverek egyenlősége stb.)

„Teljesen egyértelmű, hogy ezek az 'eszközök' és 'elemek' magukban foglalják az iratok tartalmának megismeréséhez való jogot is. ... Az Alkotmánybíróság a hatékonyság és a védelemre való felkészülés biztosításának követelménye miatt már 1991-ben úgy értelmezte az iratbetekintést, hogy az a pusztá megismerésen túl az irat 'birtoklását' magába kell, hogy foglalja.” (6/1998./III. 11./ AB határozat 4. pont)

Az ellenőrzésre, -melyet azok a NAV hatóságok folytattak le, akik a már felsorol jogellenes magatartásokat a sérelmemre tanúsították, s a kizárásukról -mint már említettem érdemi döntés nem született-, a könyvelési irataimat csak bemutattam, de azokat át nem adtam. (becsatoltam már a Tisztelt Alkotmánybíróságnak a Veszprém Megyei Bíróság 5.P.20.403/1999/15. számú ítéletét, melynek alperese, eljáró hatósága a NAV jogelőd APEH ugyanazon Veszprém Megyei Igazgatósága volt aki a jelen kérelmet érintő eljárásban is eljárta!!!- s abban az eljárásban a Veszprémi Igazgatóságnak átadott könyvelési anyagaimból számlák tűntek el, s emiatt a Veszprémi Igazgatóság marasztalt, de a bíróság a marasztalást, mint jogellenest hatályon kívül helyezte; többek közt ezért sem adtam át a Veszprémi Adó-és Vám Igazgatóságnak az irataimat a már felsoroltakon kívül; ugyanezekkel egyszer már „megjártam”, s „akit egyszer a kigyó megmar, az a gyíktól is tart”. (más Igazgatóságnak természetesen -mint jeleztem- átadtam volna- de a kizárási kérelmemről e körben döntés -mint előadtam- nem született)

Miután -az említettek miatt- nem kapott tőlem a NAV iratokat, ezért a 2003. évi XCII. tv (régi Art.) 108. §-ban szabályozott becslést alkalmazott a (6) bekezdésre hivatkozással, mivel „sem a bevételekről, sem a kiadásokról adatok, iratok ... nem állnak az adóhatóság rendelkezésére”. (a már említettek miatt én a Veszprém Megyei Adó-és Vámigazgatóságnak át nem adtam; „tisztességes eljárás” mind az Alaptörvény -XXVIII. cikk (7) bekezdése-, mind az EJEE, PPE, EJENY szerinti megfogalmazásával ellentétes a NAV eljárása; egyébként pedig pénztárgépi adatok a NAV-nál vannak, van jövedéki terméknyilvántartása, hisz ezek az online adatok is hozzá futnak be -bár

bizonyítottá vált, hogy az a nyilvántartása „szellős”, mert számos jövedéki számlát mutattam fel a bíróságon annak igazolására, hogy a NAV nyilvántartást nem lehet hitelesnek elfogadni)

A becslés keretében arra az álláspontra jutott mindkét eljáró NAV hatóság s a bíróság is, -a helyi jegyző azon igazolására tekintettel, meddig tart Badacsonyan a balatoni szezon-, hogy én azokon a napokon is nyitva voltam -minden további bizonyítás nélkül-, amikor a pénztárgépem egyes napokra nem tartalmaz adatot (de ezt is csak az egyik üzletem esetében, a másiknál ezt nem vetették fel, akkor duplája lehetne a 'tartozásom') Ennek keretében az üzletemnek akkor is bevételt kellett -NAV szerint- „termelnie”, amikor nem is voltam nyitva. (kora tavasztól késő őszig) Az, hogy főleg tavasszal és ősszel,-de még nyáron is- az időjárási viszonyok stb. befolyásolják a nyitva tartás lehetőséget, nem: jövedelmet kell termelni. Mivel pedig őstermelő is vagyok, 10 hektár felett szőlőt művelek, vannak munkák, amikor zárva az üzletem, s a szőlőben dolgozunk, úgyis, mint metszés, kötözés, zöldmunkák stb, de különösen is pedig a szüret. Az volt a NAV állítás, az üzlet minden nap bevételt termel, csak én tagadom azt le, -hogy lett volna olyan nap, amikor állításom ellenére mégis nyitva voltam, a NAV bizonyítékot nem tudott felmutatni- (fegyverek egyensúlya, tisztességes eljárás). Az egyik ellenőrzött évben a szüret idején -jellemzően szeptember, október eleje- csak a szeptemberi un. Badacsonyi Szüret 2 napos rendezvényére nyitottam ki. (talán a szezon legerősebb napja) S a NAV ezen 2 nap átlagával számolta ki a hónap többi napjainak „bevételét” a szüreti munkák idejére! Ugyanez a tavaszi és a nyári „hiányzó” napokra is, úgy mint húsvéti, pünkösdi, augusztus 20 körüli napok bevételi átlaga szerinti „jövedelemtermelés”. Horribilis összeg jött ki. (közgazdasági Nobel-díjat lehet érte kapni, hogy hogyan lehet bevételt „teremteni”, miként a NAV azt nálam megtette, nem is kellene dolgoznia az országnak...)

A régi Art. 109. § (9) bekezdése szerint: „**a becslés alapjául számított adóalaptól ... való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal bizonyíthatja.**” Azaz a becslés esetén a bizonyítási teher megfordul. Az én esetemben azért, mert nem adom át könyvelési irataimat egy olyan NAV Igazgatóságnak, amelyik az én és családom ügyeiben „tisztességes eljárás” tekintetében már bizonyította tisztességtelen eljárásait -kis túlzással- tömegét. Álláspontom szerint **a nyitva létet lehet bizonyítani, a nyitva nemlétet nem**. Mivel nem tudom bizonyítani azt -függetlenül a 10 ha szőlőtől, s a róla leszüretelt mennyiségtől-, hogy nem voltam nyitva akkor, amikor nem, fizessek meg a Magyar Államnak 10-en millió ÁFA-t, kamatát és bírságát. (jelenlegi adatok szerint ez 16 millió forint) Becslési eljárás nélkül a NAV tartozna bizonyítani, hogy én akkor is nyitva voltam, amikor a pénztárgépem adatot nem tartalmaz. *(fegyverek egyensúlya, tisztességes eljárás: EEJB ítélete a Chambaz kontra Svájc 2012 április 5. valamint az UBS Europe és társai ügyében hozott C-358/16 számú ítélete az Európai Unió Bíróságának)* A többi szezon napokra pedig a NAV az adatbázisából -az online pénztárgépek adatainak adatkezelője a NAV- valamelyik szomszédos település 3 üzletét kiválasztotta, A-B-C, s ebből az egyik bevételi és kiadási adatai alapján megállapította, hogy mekkora bevételelemnek kellett volna lennie. Mindezt úgy, hogy nem ismerhetem meg, hogy honnan vette az összehasonlító adatokat a NAV, még anonimizálás mellett sem. (C-189/18. EUB ítélet Főtanácsadói Indítvány 59. és 60. pont) Ennek keretében Tisztelettel utalok az Európai Unió luxemburgi Bírósága 2019. október 2. hetében egy magyar NAV ellenőrzés kapcsán hozott ítéletében megállapította, hogy jogellenes az a NAV gyakorlat mely szerint megfosztanak ügyfeleket -adótítokra hivatkozással- attól, hogy a **kapcsolt ellenőrzések** iratanyagát -amivel esetleg védekezni tudna a NAV megállapításaival szemben- megismerhesse. (utalok arra, hogy jeleztem a bíróság fele: megítélésem szerint a bírósági eljárásban szükséges lenne az Európai Unió Bíróságának előzetes eljárása, de a bíróság által biztosított 8 napos határidőben ennek teljesítése lehetetlen, egy falusi hentes és mészáros mesternek, még sztár jogászok csapata mellett sem, nem is beszélve arról, hogy ugyanezen határidőn belül alkotmánybírósági beadvány elkészítését is előírta a bíróság -amit teljesítettem is valamilyen szinten”. (másolatban már mellékelve)

Álláspontom szerint a jelenleg hatályos szabályok szerint a közigazgatási bírósági eljárást a

felhívottakra is tekintettel tisztességesen nem lehet lefolytatni, erre is tekintettel kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, mind a közigazgatási, mind pedig a bírósági eljárás alkotmányellenessége megállapítására, mert sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogomat.

(másik indokom a luxemburgi bírósági eljárás kezdeményezésére az volt, hogy a becslési eljárásokban -mint az enyém is- miként fosztja meg az Uniót ÁFA bevételektől a magyar állam, amiből gyakorlatilag az Unió „él”) Magam esetében kértem, hogy ne egy valamelyik ismeretlen szomszédos településről hozzon a NAV összehasonlító adatokat, hanem a közvetlen, közös bejáratú szomszédos üzlet/üzletek adataival hasonlítsa össze; ezt a kérelmemet még a bíróság sem teljesítette. Hasonlóan azt sem, hogy a NAV adja ki az összehasonlítás alapjául szolgáló üzlet nyitvatartási adatait. (szomszédos üzlet esetében kiderült volna, hogy még annyit sincs nyitva, mint én) Fegyverek egyensúlya, iratbetekintési jog, tisztességes eljáráshoz való jogok sérelme, mint alapjogok sérelme.

Álláspontom szerint biztos, hogy tisztességesnek nem lehet nevezni a felsoroltak miatt sem az adóhatósági, sem pedig a bírósági eljárást az alkotmányjogi panaszomat érintő ügyemben. Itt kell utalnom tisztelettel arra a magyarországi szabályozásra, mely szerint az online pénztárgépek adatainak adatkezelője nem egy „független” szervezet, akitől anonimizált adatokat lehetne lekérni adóperekben, bizonyítás céljából, hanem maga a NAV, aki az adóügyekben eljáró hatóság, s bírósági eljárásban peres fél. Ez a szabályozás, -2007. évi CXXVII. 260. § (1) bekezdés e) pontja első mondatrésze, és az ezen felhatalmazás alapján hozott miniszteri rendelet, -ezen rendeletek pontos helyét később tudom csak megadni, ugyanis ezen végrehajtási rendeleteket minden évben többször is módosították, hatályon kívül helyezték stb. a nyomon követésük nem egyszerű, s az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló határidő alatt nem tudom e követést megtenni- (igazolási kérelem) valamint a becslés felhívott rendelkezése álláspontom szerint ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése, és az EEJE, PPE. EJENY kérelmem elején megjelölt szakaszaival, kérem ezért a megsemmisítését. (nemzetközi szerződésbe ütközik) Ugyanez a megállapításom vonatkozik a mulasztási bírság szabályára: mert a NAV maga állapította meg, hogy én, mint adózó sem jó, sem pedig rossz adózónak nem vagyok tekinthető. Ettől függetlenül a szabályozás 100 %-os bírságot enged, nem biztosít lehetőséget sem az adóhatóságnak, sem pedig a bíróságnak mérlegelésre: ma Magyarországon tisztességes átlagadózónak lenni nem szabad.

Az adóeljárásból, valamint annak bírósági felülvizsgálati szakaszából még egy tényálladási elemre szeretném felhívni az Alkotmánybíróság figyelmét. Mivel a számláimat nem adtam át ellenőrzésre a NAV-nak, ezért az összes bevételem ÁFA tartalmának a megfizetésére kötelezett az adóhatóság. Ugyanis az ÁFA törvény (2007. évi CXXCII. tv.) 127. § (1) bekezdése szerint a fizetendő adóból akkor vagyok jogosult **az előzetesen felszámított adót** -amikor vásárolok ezt is megfizetem- **akkor van jogom figyelembe venni** -adókötelezettség csökkentő tétele-, **ha az adóalany személyes rendelkezésére áll a névre szóló, az ügylet teljesítését igazoló számla.** (bevételem csak akkor keletkezik, ha megvásároltam azokat a termékeket, amelyeket tovább értékesítettem) A rendelkezés ugyan nem írja elő, hogy ezt a számlát a felmutatáson kívül át is kell adnom az adóhatóságnak. Ezért tartottam fontosnak, mind az adóhatóságnál, mind pedig a bíróságnál felmutatni a számlákat, hogy személyesen is a rendelkezésemre állnak. Ugyanakkor az adóhatóságnak hivatalból a rendelkezésére állnak bizonyos információk az üzleti partnereimről, -így tőlük beszerezhetette volna a részemre kiállított számlákat- de ezt csak részlegesen tette meg. (számlavezető bankom, pénztárgép forgalmazó, szerviz, pénztárgép adatainak a továbbítója a NAV-hoz, közműszolgáltatók -hisz ő is tőlük kapja a közműveket) De jövedéki termékek esetén az online számlák azonnal beérkeznek a NAV-hoz. A hatósági eljárás során e számlákat megnevezte az I. fokú hatóság. E hatóságnak bejelentettem, hogy nem teljes a kimutatása, s a hiányzó számlák közül egy kiállítójának a nevét a hatóság rendelkezésére bocsátottam. Az I. fokú hatóság arról tájékoztattott, később, hogy jelzésemre

megkereste a számlakibocsátót, de az a felhívásra nem reagált. (akkor álláspontom szerint a NAV jövedéki termék vonatkozó nyilvántartása alkalmatlan arra, amire a törvényalkotó azt létrehozta; de a NAV nyilvántartás alkalmatlansága -megítélésem szerint- nem róható az én terhemre, ebből eredően pedig a felelősség sem engem terhel-) Ugyanakkor további jövedéki számlákat mutattam be a bírósági tárgyalás során. (több kibocsátó) Ezek egyike sem szerepelt a NAV adatbázisában. A bíróság mégis az én terhemre róta a hiányukat -marasztalás-.

Ezeket azért tartottam fontosnak a Tisztelt Alkotmánybíróság figyelmébe ajánlani, mert bizonyítják azt, hogy NAV különböző nyilvántartásai gyakorlatilag alkalmatlanok a törvényalkotó által előírt feladatok teljesítésére.

Először voltam őstermelő, s majd azután lettem egyéni vállalkozó. Ezért őstermelői adószámot -"7"-sel kezdődő- kaptam. ÁFA kör nélkül, alanyi adómentesség. (1-es az ÁFA kör jelzésénél) És nem is kértem soha, hogy őstermelői tevékenységem ÁFA hatálya alá tartozzon. Amikor egyéni vállalkozó lettem -mivel rendelkeztem adószámmal- nem kaptam új számot. Átlépve az egyéni vállalkozásomnál az alanyi mentesség határát, ÁFA kör alá tartozó lettem 2-es számmal. Az adóhatóság álláspontja szerint így az őstermelői tevékenységem is ÁFA körös lett. És az őstermelésből származó bevételem egy részét a NAV szerint tartozom befizetni a NAV-hoz -Magyar Államnak-. Marasztaltak is. Mindezt úgy, hogy jövedelemadó (SZJA) tekintetében őstermelői tevékenységemben átalányadózást választottam, azaz a bevételem 15 %-a a jövedelemem, és ez után tartozok jövedelemadót fizetni. Itt jegyzem meg, hogy a „2-es” ÁFA körösség tételes könyvvizetést ír elő, míg az átalány adózásnál ilyen tételes elszámolás nincs. Azaz az őstermelésnél nem tartozom tételes könyvvizetésre, a NAV szerint mégis. Hangsúlyozom, átalányadózás mellett. Az őstermelőként megtermelt szőlőt feldolgozóknak értékesítem, akik a felvásárlásról -jogszabály szerint- felvásárlási jegyet állítanak ki. A felvásárlási jegyeket a borászatoktól a NAV a bekérte, hisz a bor jövedéki termék, így nyomon követhető -elvileg- a jövedéki termék útja. Ennek ellenére a NAV szerint a felvásárlási jegyeket én állítottam ki, s a bíróság is erre az álláspontra jutott. Kirívó iratellenesség!!!.

Ezek a tények mutatják a különböző adójogszabályok jelenlegi anomáliáit. *Ha én nem ragaszkodom ahhoz, hogy „tisztességes” eljárás keretében járjon el ügyemben a NAV, vagy legalább egy olyan szervezete járjon el, aki bizonyíthatóan korábbi eljárásaiban nekem -és családomnak- kárt nem okozott, hamisan nem vádolt, jogellenesen nem hurcolt meg, nekünk kárt nem okozott stb. Akkor átadásra került volna a könyvelésem az eljáró (esetlegesen NAV) hatóságnak, nem lett volna becslés stb., s tiszta helyzet teremthető voltna.* Az emberek jogérzéke különböző -ez is a biodiverzitás része és szépsége is-, de töretlennek kell lenni a jogállamba vetett hitnek. S a jogállamiság egyik őrzője a Tisztelt Alkotmánybíróság, akihez a jelen kérelmemmel fordulok. **Kérem, hogy alkotmányjogi panaszomat fogadja be, rendelkezzen a jogerős bírósági ítéletnek az eljárás időtartamára szóló felfüggesztéséről, s döntsön alkotmányjogi panaszomról.**

Sajnos a NAV az összes ingatlanomat lefoglalta, hasonlóan a bankszámláimról, s várhatóan mindenemet -házamat, üzletemet, szőlőimet el akarja árverezni, ellehetetlenítés... A jogerős ítélet után lehetőségem lett volna mindenemtől „megszabadulni”, így a végrehajtást ellehetetleníteni. Nem így tettem. Kötelezettségeim teljesítése alól magamat soha nem vontam ki, most sem tettem. Meggyőződése, hogy tisztességes eljárás keretében gyakorlatilag elhanyagolható lehet a marasztalásom. Ezt jól mutatják a NAV eljárás SZJA-ra vonatkozó adatai. Gyakorlatilag két nagyságrenddel kisebb az ez irányú marasztalásom. Az ember pedig hisz önmagában, s hisz a jogállamban...

Tisztelettel hívom fel az Alkotmánybíróság figyelmét az EUB C-189/19. számú ítélete Főtanácsnoki

Állásfoglalás 59. pontjára, s annak lábjegyzetére, mely (22) számot viseli. Ebben tesz említést a Főtanácsnok arról az ítélkezési gyakorlatról, amelynek keretében az EEJB közigazgatási eljárások keretében kiszabott bírságokat „büntetőjogi” jellegűeknek tekinti, s így a EJEE 6. Cikk 1. pontját alkalmazza rájuk. (erre fentebb már tettem említést, miként a következő bekezdésben említettekről)

Tisztelettel kívánok hivatkozni a rendszerváltást követően a parlamentnek benyújtott első szabálysértési törvényhez fűzött javaslat miniszteri indokolása első oldalán kifejtettekre, mely szerint az EEJB ítélkezési gyakorlata a szabálysértéseket az állam büntetőhatalma részének tekinti. Függetlenül attól, hogy e hatalmat a bíróságok avagy a közigazgatás gyakorolja: szabálysértés és a bírság a közigazgatás büntetőhatalma az EEJB gyakorlatában. Ezért került bevezetésre Magyarországon a bírósági út a szabálysértések jogorvoslataként, a perrendtartásszerűség, a kontradiktórius eljárás stb.

A jogerős ítélettel szemben benyújtott felülvizsgálati kérelmemet a Kúria nem fogadta be. Nem objektív feltételek melletti a kérelem befogadása, hanem kúriai bírói döntés „eredménye”. Ennek Alaptörvénybe ütközéséről már előadást tettem.

Az Európai Unió Bírósága C-189/18. számú ítéletére alapozottan perújítási kérelmet nyújtottam be a jogerős ítélettel szemben. A perújítás megengedhetőségéről szóló végzést a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hozta 7.K.27.092/2020/5. szám alatt. A perújítást nem engedélyezte. Fellebbezésemben a Fővárosi Törvényszék, mint másod fokú bíróság járt el, s az első fokú végzést helybenhagyta. (a perújítási kérelmemhez mellékeltem az alperes NAV 4311243951 valamint a 4320984692 iktatószámú értesítéseit. (jelen alkotmányjogi panaszomhoz is mellékelem) **Ezen iratok tárgya a fejléc tanúsága szerint: „értesítés kapcsolódó vizsgálatok időpontjáról”.**

Az értesítés összesen 8, azaz nyolc kapcsolódó vizsgálatról tesz említést. Ezen kapcsolódó vizsgálatok ideje az 1 naptól a 3 hétig különböző időpontokat tüntet fel, s a vizsgálatok befejezését követő az értesítés.

A Fővárosi Törvényszék perújítás megengedhetőségét elutasító jogerős végzése /16/ szakasza szerint: **„A törvényszék rámutat arra, hogy A RENDELKEZÉSRE ÁLLÓ IRATOKBÓL (!!!), illetve az alperesi nyilatkozatból megállapíthatóan a megelőző eljárásban az alperesi, illetve az ELSŐ FOKÚ HATÓSÁG KAPCSOLÓDÓ VIZSGÁLATOKAT NEM VÉGZETT.”**

E körben hívja fel kérelmező felperes a Tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét a EUB C-189/18 számú ítélet Főtanácsnoki indítvány 50-65. pontjában kifejtettekre -melyek magában az ítéletben is megfogalmazásra kerültek- Különösen az 50. , az 53. és az 58. pontokra tekintettel, de gyakorlatilag a teljes felhívott szakaszok. Az adóhatóságnak betekintést kell biztosítani az adóalanyok számára a velük összefüggésben folyamatban lévő adóeljárásokkal kapcsolatos bizonyítékokba, azt megelőzően, hogy az adóhatóság a végső döntését meghozná, s egy esetleges bírósági eljárásban való betekintés nem helyettesíti, oldja fel a betekintési jogot. És, miként az 56. pontban utal a Főtanácsnok, **„valamennyi olyan irat tekintetében biztosítani kell betekintést, amely a védelem szempontjából relevánsnak minősül.”**

Utalni kell még az Indítvány 24. pontjában megfogalmazottakra, miszerint kell-e és miként minősíteni azt, ha az adóhatóság a megállapítások tekintetében a releváns iratoknak csak részben vagy közvetetten, az általa relevánsnak ítélt iratok kivonata formájában ismerteti az adóalannyal.

Az iratok kiadása megtagadásának az alapja a NAV jegyzőkönyv szerint az Air 43. § (1) bekezdés

g) pontja, miként a -másolatban becsatolt- NAV jegyzőkönyv is tartalmazza: „Nem lehet betekinteni ... az iratok azon részébe, amelyeknek megismerése a más személyre vonatkozó, adótitkot érintő rendelkezésbe ütközik.”

Álláspontom szerint ez a törvényi rendelkezés alaptörvényellenes, mert sérti a védelemhez, a tisztességes eljáráshoz, a fegyverek egyensúlyához stb. alapjogaimat.

Az EUB C-189/18. számú eljárása és ítélete ennek uniós jogi megállapítása. Az alaptörvényellenességre az indokom maga a felhívott EUB ítélet.

Kérelmező felperes becsatolta a perújítási kérelméhez -de az alkotmányjogi panaszához most is becsatolja- az I. fokú adóhatóság 2020. január 17. napján készült jegyzőkönyvét, amelyben expressis verbis a NAV megtagadja a kapcsolódó vizsgálatokba való betekintést, s azokat nem is ismertetette az adóhatósági alapeljárás során felperessel.

Ismét utal felperes a Főtanácsnoki Indítvány 70. és 71. pontjában lefektetettakra, mely az EUB egy korábbi más ügyben keletkezett ítéletére alapozottan kijelent, ha az adóalany, s a bíróság számára az összes releváns iratba a betekintés nem biztosított, ezeket az iratokat ki kell zárni az eljárásból, s a bíróságnak az adóhatósági határozatot meg kell semmisítenie.

Miként sajnos nem tette ezt a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság!

Így van különös jelentősége annak, amit a Fővárosi Törvényszék végzése -már megemlített- /16/ bekezdése tartalmaz. **Releváns iratokat titkol el a NAV!!!!!!** És ismételtén bebizonyította, amit felperes következetesen végig állított: *tisztességes eljárást az ő és családja tekintetében -figyelemmel a már felhívott büntető stb. eljárásokra- a NAV képtelen lefolytatni.*

A NAV következetesen ad félrevezető, hamis tartalmú tájékoztatást a bíróságoknak... -mint „tisztességes eljárás...-!!!

Már ez utóbbi miatt, minthogy letagadja a NAV, -általa kiadott iratok ellenére-, hogy folytatott volna kapcsolódó vizsgálatokat az adóhatósági eljárásban, s ezeket sem a felperes, sem pedig a bíróság nem ismerheti/ismerhette meg, felperes szerint alaptörvényellenesek az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági döntések. (a perújítás is)

És ehhez jön még hozzá, hogy a NAV letagadta -nem tájékoztatta a bíróságot- azt, hogy hasonló tartalom miatt -a per tárgyalása ideje körül- van az Európai Unió Bíróságán egy másik per, amiben a „napokban” várható a Főtitkári Indítvány betérjesztése. (a NAV Fellebbviteli Igazgatóság az alperese mind a két pernek) s így a bíróság mérlegelhetette volna azt, hogy a felfüggesztési kérelmet teljesíti avagy sem; s csak hogy a NAV a tisztességtelen eljárások folyamfűzése...

Betekintési jogot a bíróság számára is biztosítani kell. (eredeti bizonyítékokhoz való hozzáférés joga, a védekezéshez való jog) A NAV ilyen jogot sem ismer, azt nem tud tiszteletben tartani.

Ennél egyértelműbben nem lehetne cáfolni mind a közigazgatási, mind pedig a bírósági eljárás tisztességtelen voltát. Azaz azzal, hogy a NAV letagadja azt, hogy folytatott kapcsolódó vizsgálatokat a közigazgatási eljárásban -összesen 8-at-, s hogy ezek tartalmát felhasználta mint bizonyító eszközt.

Ha ezen iratokat a NAV nem csatolta be a bíróság részére-miként azt a bíróság állítja a perújítást megtagadó II. fokú végzés (16) bekezdésében, az ismételtén annak bizonyítéka, hogy a NAV által lefolytatott közigazgatási eljárást nem lehet tisztességesnek nevezni. A C-189/18. Számú EUB ítélet 59-69 bekezdései egyértelmű tartalmát adják a felpanaszolt alapjogoknak, s magukat a megsértésüket. Különösen is a 64, 67 és 68 szakaszok. S ha a bíróság a velem szemben meghozott

vádak indokait nem vizsgálhatja -mert a NAV, miként a bíróság állítja, nem terjesztette be azokat, akkor, s ennek ellenére magát a NAV vádat -a közigazgatási határozatot- a bíróság nem utasítja vissza, nem semmisíti meg, -miként a jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírósági döntésekben tették a bíróságok, akkor maguk a bírósági eljárások, s természetesen a meghozott döntések is alaptörvényellenesek.

De nem lehet tisztességesnek nevezni azt a közigazgatási eljárást sem, ahol -egyrészt alaptörvényellenes jogszabályok miatt nem lehetséges olyan eljáró hatóság kijelölése, aki tisztességes eljárás keretében tud döntést hozni, másrészt, aki bizonyíthatóan „tisztességes”, nem úgy mint a már felhívott bizonyítékok mellett a NAV/Igazgatósága.

A kapcsolódó vizsgálatok letagadásán kívül bizonyítékként hivatkoznék néhány később keletkezett iratra, melyeket a jelen panaszomhoz másolatban is becsatolok. Jelesül a Veszprémi Törvényszék 8.K.700.539/2020/7. számú végzésére -melyet a Tisztelt Alkotmánybíróság magától a Törvényszéktől is bizonyára megkapott-, amely -kérelmemre- az alkotmányjogi panasszal támadott jogerős ítélet végrehajtását felfüggesztette. A végzés felfüggesztő hatálya a Vht. 50. § (3) bekezdése alapján a döntés meghozatala pillanatában -2020. november 9.-beáll, függetlenül a döntés elleni jogorvoslat lehetőségétől. (a Törvényszék a 2020. december 7-én kelt végzésében -mellékletként most becsatolva- arról értesített, hogy a végzés december 1. napján jogerősre emelkedett)

Ennek ellenére -a szintén most becsatolt adófolyószámlám tanúsága szerint november 24-én az uniós földalapú/zöldítési támogatásaimat ismét inkasszálta a NAV. Ismételten bebizonyította azt -miként a jelen alkotmányjogi panaszomban állítom-, hogy -legalábbis az én ügyeimben- tisztességes közigazgatási eljárás lefolytatására képtelen, ezért amit lefolytat -a most kérelemmel támadott eljárás is- alapjogsértő, következésképp alaptörvényellenes.

Tettem már említést a NAV mint szervezet létrehozása -megítélésem szerint- alaptörvénybe ütköző voltáról. Egy központosításnak -miként APEH-ből, Vám és Pénzügyőrségből, Illetékhivatalokból NAV- bizonyára vannak előnyei is, de egy ilyen monstrumszervezet létrehozása azzal is együtt jár, hogy állam az államban -nak képzelet magát a létrehozott, miként képzelet ténylegesen a NAV is.

Gyakorlatilag -a jelen alkotmányjogi panasz is erről szól- a jogsérelmek tömegét valósítja meg az adóalanyok kárára, s az egyszerű hétköznapi emberek szinte tehetetlenek a NAV ellen.

Látszik az nagyon jól, hogy a NAV nem tud mit kezdeni azzal, amikor az adózó a tőle elvárt jogkövető magatartással szemben a NAV-tól is elvárja ugyanezt a törvénytisztelő magatartást. A NAV erre képtelen, s törvénytelen eszközök tárházát veti be azzal szemben, aki jogkövető magatartás tanúsítását várja el a NAV-tól.

A velem szemben folyó végrehajtási eljárás tipikus példája ennek.

Több. Mint a „tartozásom” tízszeresét lefoglalta ingatlanban a NAV. Bírósági felfüggesztés ellenére tovább folytatja a foglalást/végrehajtást.

Van egy kis furgonom, egyetlen autóm, négy éve 800 eFt-ért vettem, A szőlőimet azzal művelem, az üzletem bevásárlásait azzal rendezem stb. A NAV-nak ez is kellett. Bár az IM. Rendelet szerint a foglalkozásához szükséges gépjármű, ha 1,2 M Ft értéket nem éri el, mentes a foglalás alól. A NAV-nak mégis kell, ő a törvények felett áll, pláne az Alaptörvény...

Egy ingóság értékét csak úgy lehet megállapítani, ha megtekintik, s a Vht. szerint a foglalás pillanatában kell megállapítani. Az egészségügyi vészhelyzet tiltotta a helyszíni eljárást, a NAV ki sem jött, s a végrehajtási kifogásomat azzal utasította el, mivel nem állapítható meg a gépkocsim forgalmi értéke, így foglalható. (jelenleg bírósági eljárás folyik benne Veszprémben)

Számos része már szerintem büntető törvénykönyvi törvényi tényállás megvalósítása.

Ilyen a NAV „tisztességes” eljárása.

Az alapjogok tartalma -néhány kivételtől eltekintve, a maga „természetessége” mint pl. a rabszolgaság tilalma vagy az élethez való jog- a bíróságok gyakorlatában ölt testet. Mind nemzetközi, mind nemzeti bíróságok -ide értve a Tisztelt Alkotmánybíróságot is-. A alapjogot a bíróságok értelmezik, töltik ki „tartalommal”, fejlesztik. A már említett C-189/18 számú EUB ítéletnél jobban én sem tudnám összefoglalni a jelen kérelemben érintett alaptörvénysérelemeim alapjogának jogtartalmát.

A jelen alkotmányjogi panaszban felpanaszolt alapjogsérelemek, amelyek mind a közigazgatási, mind pedig a bírósági eljárásban értek, mint a jogorvoslathoz/bírósághoz fordulás joga, a védelemhez való jog, a tisztességes eljáráshoz való jog, benne annak összes „eszközével” és „elemével” -mint az iratok megismerésének a joga, a fegyverek egyensúlya, a kontradiktórius eljáráshoz való jog stb. álláspontom szerint azt támasztják alá, hogy alkotmányellenes jogszabályok alkalmazása mellett, tisztességes eljárásra vonatkozó szabályok megsértésével került lefolytatásra maga a közigazgatási eljárás, s annak bírósági felülvizsgálati pere valamint a perújítási eljárása is.

A NAV, mint alperes a már felhívott C-189/18 számú EUB eljárásban szintén alperes volt, s a két eljárásnak a jogi tartalma, a peres felek vitája tárgya a „tisztességes eljárás”. A NAV „elmulasztotta” tájékoztatni az én peremben a bíróságot -kértem mind az Alkotmánybíróságot, mind pedig az EUB megkeresését, mint előzetes eljárás- arról, hogy már Főtanácsnoki eljárásban van egy hasonló tartalmú előzetes döntéshozatali eljárás az EUB-n.

Az eljáró bíró sajnos nem érzékelte -az utólag az EUB ítélet fényében bizonyítottá vált- kirívóan súlyos alapjogi sértéseket, melyeket a NAV követett el az én sérelmemre. Ha felfüggesztette volna a bírósági eljárást...

Az alapjogi sérelmem -álláspontom szerint-vitathatatlanul mind a közigazgatási, mind pedig a bírósági eljárásokban bekövetkezett -részben alaptörvényellenes jogszabályok alkalmazás okán- részben pedig a tisztességes eljáráshoz való jogom, a védelemhez való jogom, a jogorvoslathoz való jogom, a bírósághoz forduláshoz való jogom stb. megsértésével.

Ha olyan eljárásban lehet bárkit ma Magyarországon törvényes keretek közt marasztalni/büntetni, amelyekben olyan bizonyítékokat használnak fel, amelyeknek egyáltalán létük is vitatott .miként a NAV állítja a perújítási kérelmem II. fokú eljárásában- s amelyeket sem az eljárás alá vont, sem pedig a közigazgatási döntést felülbíráló bíróság nem ismerhet meg, s ennek ellenére nem semmisíti meg a marasztaló közigazgatási döntést, s e döntéseket végre is lehet hajtani, s magyarországi jogi keretek közt e jogsértésekkel szemben semmilyen -akár rendkívüli- jogorvoslat nem létezne, az álláspontom szerint a jogállamiság végét jelentené.

A jogállamiság egyik súlyozott védője az Alkotmánybíróság.

S lehet, hogy én még szerencsésebbnek mondhatom magam, mert legalább a döntéseket, az ítéletet megismerhettem, azokat kézbe vehettem...

Ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot a panaszom elbírálására, az alapjogsérelemeim megállapítására, a megjelölt normák, és támadott bírósági döntések megsemmisítésére.

Köszönettel a meghallgatás türelméért.

Tisztelettel:

Badacsony, 2020. december 13.

Szebellédi Ferenc

kérelmező, felperes

Képv.:

dr. Benda Balázs
ügyvéd

mellékletek:

- ügyvédi meghatalmazás;
- jognyilatkozat adatvédelemről;
- küldemény postai nyomkövetése – Főtitkári értesítés;
- Veszprémi Törvényszék végzése 8.K.700.539/2020/7.
- fenti végzés jogerősítő záradéka;
- adófolyószámla;